

[Hans Thyge Jacobsen.]

tere her i Tinget, er Skatteudskrivningen steget med $3\frac{1}{2}$ — eller er det 4 — Points, og Udgifterne til det sociale Udvalg er steget helt op til 750 000 Kr. om Aaret, eller med andre Ord med hele det Beløb, der udskrives i personlig Skat. Og hvad vi i hvert Fald alle sammen kan se for vore Øjne herinde, er Statsbudgettets Stigning, det af Socialministeren paa det fremlagte Finanslovsforslag udkrævede Beløb af 131 Mill. Kr.

Foreløbig maa vi altsaa have Lov til at sige, at det er umuligt at fatte, at der ikke skulde være sket saa voldsomme Stigninger i Udgifterne, at al Talen om, at Socialreformen hviler i sig selv, vistnok maa høres med megen Mistænksomhed.

Nu talte den højtærede Socialminister om Arbejdsløshedens Bekæmpelse, og paa dette Punkt forekommer det mig ogsaa, at den højtærede Minister talte paa en ejendommelig ensidig Maade. Det er, som om den højtærede Minister kun kan faa Øje paa Planer til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, som koster Penge, eller som den højtærede Minister ved er undergivet en skarp politisk Strid, medens den højtærede Minister tilsyneladende slet ikke kan faa Øje paa, at i alt Fald en medvirkende Aarsag til den stigende Arbejdsløshed dog kan formodes at være den stedse stigende Skatteudskrivning.

Det er dog vist ikke nogen rent teoretisk nationaløkonomisk Visdom, at med et for stærkt Skattetryk følger der øget Beskæftigelsesløshed. Det tror jeg ligger lige for Dagen, i hvert Fald kender vi det dog alle sammen fra vore private Husholdninger. Jeg har hjemme i mit Hus en Varmepumpe, som jeg gerne vilde have repareret. Det lader sig ikke gøre, fordi der kræves Valutaattester til at faa indført de nødvendige Hjælpemidler, og skal jeg have en dansk Ovn ind i Stedet, koster det et meget stort Beløb, som jeg ikke kan skaffe, navnlig da, naar jeg foruden at betale betydelige Skatter — og saa maa jeg endda ikke klage (*Afbrydelse*: Det er der heller ingen Grund til), ikke Spor — foruden at betale betydelige Skatter ogsaa skal have lidt tilovers til det private Velgørenhedsarbejde, jeg staar i, og som ikke er overflødiggjort af Socialreformen. Jeg kan ikke skaffe Valuta til saadanne Smaareparationer, Smaaavidelser og Forbedringer af det, der nu hører til min lille Husholdning, og som jeg i og for sig kunde ønske, og derfor er der meget hos mig, der maa opsættes og opsættes og vente og vente.

Og som det gaar mig, gaar det jo

Titusinder af Medborgere i langt større Udstrækning. Jeg tror, at Tiden er inde, da man skal prøve paa at spørge sig selv, om ikke en stor Del af Arbejdsløsheden her i Landet bestaar i, at overmaade meget af det, som jeg vilde kalde for Smaaarbejder — jeg kan ikke finde nogen bedre Betegnelse for det i Øjeblikket —, Reparationerne, Udvidelserne, Smaaafnylserne, ikke bliver foretaget. Og hvorfor? Fordi Skattebyrden er for høj for en betragtelig Del af vort Lands Medborgere.

Strøm: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen stillede et Spørgsmaal til mig i Anledning af følgende Udtalelse, som jeg havde fremsat under denne Finanslovdebat — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at fremsætte nogle enkelte Citater —:

„Der vilde komme artige Ting og Forhold for Dagen, om alle de Tilfælde kunde opnoteres, hvor Socialudvalgene i slige Kommuner ved Behandlingen af dem, som paa Grund af Arbejdsløshed maa henvende sig til dem om Hjælp, direkte har været Aarsagen til, at disse daarligt stillede Arbejdere jages fra Land til By, ved Nægtelse af Hjælp, ved udvist Karrighed, ja, ligefrem ved, selv om det er fuldkommen ulovligt, at betale vedkommende for at flytte fra Kommunen.“

Og ud fra denne Udtalelse henvendte jeg mig til den højtærede Socialminister med Anmodning om en Undersøgelse af disse Forhold. Det bevirkede følgende Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen — det staar Sp. 834:

„Jeg maa der stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Strøm: Hvilke Kommuner er det, der har nægtet Hjælp, hvor Trang har foreligget, og hvilke Kommuner har udbetalt ulovlig Rejsehjælp, uden at de bagefter er blevet kendt for at være retlige Opholdskommuner for vedkommende? Vi maa have disse Navne frem her paa denne Plads.“

Det ærede Medlem blotter sig i Virkeligheden med dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem vel mente var saare snildt stillet. Selv det ærede Medlem tør ikke benægte, at der udbetales ulovlig Rejsehjælp, men den er klareret, mener han, naar blot den Kommune, der har udbetalt denne Hjælp, bliver kendt for at være retlig Opholdskommune. Jeg skal ikke benægte dette, men sker det, at en saadan Kommune, der har udbetalt ulovlig Rejsehjælp, bliver overbevist derom, saa er det i hvert Fald ikke med disse Kommuner's gode Vilje. Rejsehjælpen er almin-